

A Kúria a dr. Szász Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. ... jogtanácsos által képviselt Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatóság (mint az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség jogutóda) alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság előtt indított és 3.M.1670/2007/16. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 3.M.1670/2007/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000,- Ft (Egyszázezer forint) felülvizsgálati eljárási költséget, valamint külön felhívásra a magyar államnak 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

Az alperesi jogelőd Közép-magyarországi Munkaügyi Felügyelősége 2007. március 7-én és 8-án munkaügyi ellenőrzést tartott, amelynek során megállapította, hogy a felperes 17 ukrán állampolgárt a munkavállalási engedélytől eltérő helyen, további egy fő ukrán állampolgárt engedély nélkül foglalkoztatott.

Az ellenőrzés továbbá a 2007. május 2-án és május 8-án lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a 2007. május 23-án kelt számú elsőfokú határozatával a rendelkező részben megnevezett ukrán állampolgárok munkavállalók engedélytől eltérő helyen történő, valamint 2007. március 8-án 11 óra 30 perctől ... ukrán állampolgár további foglalkoztatását megtiltotta. Az alperesi jogelőd Közép-magyarországi Munkaügyi Felügyelősége a 2007. május 23-án kelt számú határozatával a felperest 9.432.000 forint Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprésze javára történő befizetésre kötelezte. Az elsőfokú határozatok indokolása arra hivatkozott, hogy a 2007. március 7-én és 8-án lefolytatott munkaügyi ellenőrzés során

bizonyítást nyert, hogy a felperes munkavállalói közül 17 fő írásba foglalt munkaszerződéssel, valamint érvényes munkavállalási engedéllyel rendelkezett, amelyek azonban Budapest területén, változó munkahelyre szóltak, azonban a munkavállalók Pest megyében, ..., az engedélytől eltérő munkahelyen végeztek építőipari segédmunkát. A felperes érvényes munkavállalási engedély nélkül foglalkoztatott továbbá egy fő külföldi állampolgárt. Az eljáró felügyelők a helyszíni ellenőrzés során munkavégzés közben találták a külföldi munkavállalót, aki ugyancsak építőipari segédmunkás munkakörben dolgozott.

Az alperesi jogelőd másodfokú hatósága a foglalkoztatástól eltiltó elsőfokú határozatot a számú, míg a Munkaerőpiaci Alapba történő befizetésről rendelkező elsőfokú határozatot a számú másodfokú határozataival helybenhagyta.

A felperes a keresetében a másodfokú közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes megsértette a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 70. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert a bizonyítási eljárásról őt, mint ügyfelet nem értesítette, arra észrevételt nem tehetett. Megsértette továbbá a Ket. 50. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert nem tisztázta a tényállást. Eljárása ellentétes volt a Ket. 60. § (1) bekezdésével is, mert a meghallgatott ukrán állampolgárságú munkavállalókat megillette volna az anyanyelv használatának joga, amelyet nem gyakorolhattak. Álláspontja szerint továbbá jogellenesen járt el hatóság akkor is, amikor a Ket. 40. § (3) bekezdésében írtakkal ellentétben ...t, mint a munkáltató képviselőjét hallgatta meg, holott ilyen jogosultsággal az érintett nem rendelkezett.

Az eljárási szabálysértésen túl a határozat érdemi részét is vitatta, mert álláspontja szerint a 17 fő munkavállaló rendelkezett érvényes munkavállalási engedéllyel a foglalkoztatónál történő munkavégzésre. Miután a felperes székhelye a munkaügyi ellenőrzés idején ... volt, ezért az ott végzett munka a munkavállalási engedélynek megfelelő volt.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság a 3.M.1670/2007/16. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Megállapította, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott a Ket. 70. § (1) bekezdésének megsértésére, mert a hatóság az ügyfelet akkor köteles az eljárás befejezéséről tájékoztatni, ha a megindításról szóló értesítést mellőzte. A felperes a közigazgatási eljárás során értesítve lett az eljárás megindításáról, és 2007. május 2-án, valamint 8-án meghatalmazottja útján meghallgatásra került.

Alaptalan továbbá a felperesnek a Ket. 60. § (1) bekezdésének megsértésére történő hivatkozása is, mert a meghallgatott ukrán

állampolgárok érvényes jognyilatkozataikban - az általuk aláírt jegyzőkönyvekben - akként nyilatkoztak, hogy a magyar nyelvet értik, beszélik, olvassák, és jogaikra, továbbá kötelezettségeikre ki lettek oktattva. Nem sérültek továbbá a Ket. 50. § (4) bekezdésében foglaltak sem avval, hogy az alperes a hatósági eljárás során a lényeges bizonyítékok alapján döntött. A bíróság álláspontja szerint a sérelmezett határozat nem hivatkozik **...ra**, mint a felperes képviselőjére, csupán engedély nélkül foglalkoztatott munkavállalóként nevezi meg.

A munkaügyi bíróság jogi álláspontja szerint a sérelmezett határozatok érdemben is megalapozottak voltak, mert a 17 fő ukrán állampolgárságú munkavállaló munkavállalási engedélyén megjelölt munkavégzési helye „Budapest területére változó”-ként lett engedélyezve, amely nem feltétlenül azonos a munkáltató székhelyével. Megállapította, hogy amennyiben a felperes az alkalmazottakat Pest megyében és a fővárosban is kívánta foglalkoztatni, az engedély iránti kérelmében mindkét közigazgatási egységet meg kellett volna jelölnie. A bíróság megállapítása szerint a felperes megszegte az 1991. évi IV. törvény (Ft.) 7. § (1) bekezdését, és az annak végrehajtására kiadott 8/1999.(XI.10.) SzCsM rendelet 2. § (1) bekezdését, valamint 14. § (5) bekezdését is. Az alperes a Munkaerőpiaci Alapba történő befizetés mértékéről az 1996. évi LXXV. törvény (Met.) 7/A. § (2) bekezdés a) pontja alapján döntött.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a munkaügyi bíróság ítéletének „megváltoztatását és a keresetnek történő helyt adást”, és a jogszabálysértő közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

Álláspontja szerint a munkaügyi bíróság ítélete sérti a Pp. 213. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert az El.4555-35/2007-4201. számú határozat bírósági felülvizsgálatára az ügyben nem került sor, holott a 2008. október 2-ai tárgyaláson a bíróság végzéssel elrendelte a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 6.M.1671/2007. számú ügy iratainak a 6.M.1670/2007. számú ügy irataihoz történő egyesítését.

A jogerős ítélet sérti a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat is, mert a bíróság tényállást egyáltalán nem állapított meg. Az indokolásból a mérlegelés szempontjai teljesen hiányoznak, nem került részletezésre, hogy a felek előadásaiból a bíróság mit fogadott el és milyen okokból. Mindez sérti a Pp. 221. § (1) bekezdését is. Továbbra is állította, hogy ... nem volt a felperes képviselője, a sérelmezett határozatot a hatóság arra a jegyzőkönyvre alapította, ahol őt, mint a felperes képviselőjét nevezték meg. Mindez sértette a Ket. 40. § (3) bekezdésében foglaltakat.

Érvelése szerint a hatósági ellenőrzés során sérültek továbbá a Ket. 60. § (1) bekezdésében foglaltakat is, mert a meghallgatott ukrán állampolgárok, bár a magyar nyelvet többé-kevésbé ismerték, de Ukrajnában hivatalos ügyeket csak ukránul intézhettek, ezért a hivatali magyar nyelvet nem ismerték, tolmácsot pedig az alperes nem alkalmazott. ... munkavállaló süketnéma, ... súlyos beszédhibás, ezért mindkét munkavállaló meghallgatásához ukrán jeltolmácsot kellett volna alkalmazni. Állította, hogy az eljárás alá vont munkavállalók jogaikra nem lettek kioktatva, ők ügyfelek voltak, hiszen a hatóság velük szemben intézkedést foganatosított. Továbbra is állította, hogy a bíróság ítélete ellentétes az 1991. évi IV. törvény 7. § (1) bekezdésével, és annak végrehajtására kiadott 8/1999.(XI.10.) SzCsM rendelet 2. § (1) bekezdésével és 14. § (5) bekezdésével, mivel az egyes munkavállalói engedélyek alapján jogszerű volt a munkavállalók a munkáltató székhelyén való foglalkoztatása, még ha az nem is Budapesten volt.

Végül arra hivatkozott, hogy mivel a határozat alapjául szolgáló tényállást az eljárás és a per során vitatta, a Pp. 336/A. § (2) bekezdése alapján azt az alperesnek kellett volna bizonyítania, amelynek nem tett eleget, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott a Pp. 213. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésére. A jogerős ítélet indokolása alapján megállapítható, hogy a bíróság az eljárása során vizsgálta az alperesi jogelőd elsőfokú hatóságának El.4755-35/2007-4201., valamint az azt helybenhagyó számú, a 17 fő külföldi állampolgárt további foglalkoztatástól eltiltó, továbbá a jogelőd elsőfokú **hatóság számú elsőfokú és az azt helybenhagyó számú,** a Munkaerőpiaci Alapba történő befizetésről rendelkező határozatait. Az ítélet indokolása során a határozatban foglaltakat részletesen feltüntette, továbbá megjelölte, hogy a felperes a keresetében a két jogerős határozat hatályon kívül helyezését kérte. Az ítélet rendelkező részében ezért a munkaügyi bíróság a kereset elutasításával mindkét, egyébként azonos indokolással készült jogerős határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet utasította el.

Alaptalanul hivatkozott a felperes a felülvizsgálati kérelmében a

Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésére is. A munkaügyi bíróság az ítéletének indokolása során idézve az első- és másodfokú közigazgatási határozatban foglaltakat, avval megegyező tényállást állapított meg.

Az eljárás folyamán az a tény, hogy a 17 fő ukrán állampolgárságú munkavállaló az ellenőrzés időpontjában ... végzett munkát, nem volt vitatott a felek részéről, ezért a bíróságnak evonatkozásban a mérlegelés szempontjairól sem kellett számot adni.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében megalapozottan hivatkozott arra, hogy önmagában annak az ellenőrzés folyamán nem volt jelentősége, hogy ... a 2007. március 8-án felvett 013688. számú jegyzőkönyvben, mint a felperes képviselőjét jelölték meg. Ezen jegyzőkönyvre a közigazgatási határozatok ugyanis nem hivatkoztak, és a tényállás megállapítása ezen nyilatkozat mellőzésével is egyértelmű volt.

A munkaügyi bíróság ítélete helytállóan állapította meg, hogy az ellenőrzés során készült jegyzőkönyvekben az ukrán állampolgárok egyértelmű nyilatkozatot tettek arról, hogy a magyar nyelvet értik, beszélnek, olvassák, azaz az eljáró jogelőd hatóságot a Ket. 60. § (1) bekezdésében foglalt tolmács alkalmazási kötelezettség nem terhelte. A tanúként meghallgatott ... esetében testvére, ... végezte a jeltolmácsolást, amelyet az érintett aláírásával igazoltan elfogadott. Megalapozatlanul hivatkozott továbbá a felperes a felülvizsgálati kérelmében arra is, hogy az ugyancsak ügyfélnek tekinthető tanúk a jogaikról és kötelezettségeikről a hatósági ellenőrzés során nem lettek kioktatva. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében e körben helyesen hivatkozott az 1996. évi LXXV. törvény (Met.) 1. § (1) bekezdésének a) pontjára, mert az alperesi jogelőd hatósága által lefolytatott ellenőrzés hatálya a munkáltatóra terjed ki, ezen eljárás során az érintett külföldi munkavállalókkal szemben a hatóság intézkedést nem foganatosíthatott, bírságot nem alkalmazhatott, ezért tanúként történő meghallgatásuk is jogszerű volt.

A felperes által sem vitatottan 2007. március 7-én és 8-án a Budapest területére, változó munkahelyre kiadott munkavállalási engedéllyel rendelkező 17 fő ukrán állampolgár nem az engedélyben meghatározott Budapest közigazgatási területén belül, hanem Pest megyében, ... végzett munkát, egy fő pedig munkavállalási engedéllyel egyáltalán nem rendelkezett. A jogerős ítélet ehhez képest helytállóan állapította meg, hogy az 1991. évi IV. törvény (Flt.) 7. § (1) bekezdését, továbbá a végrehajtására kiadott 8/1999. (XI.10.) SzCsM rendelet 2. § (1) bekezdését, valamint 14. § (5) bekezdését a felperes megsértette avval, hogy az érintett ukrán állampolgárságú munkavállalókat nem az engedélyben foglaltak alapján foglalkoztatta. Az eljáró hatóság, továbbá a bíróság

jogszerűen értelmezte a munkavállalási engedélyben foglaltakat amikor azt állapította meg, hogy a 17 fő ukrán állampolgár foglalkoztatását a Fővárosi Munkaügyi Központ kizárólag Budapest területére, változó munkahelyen, a megjelölt munkakörben és az adott foglalkoztatónál engedélyezte. Az, hogy a felperes székhelye az engedélyhez képest utóbb megváltozott, és Pest megye területére, ...re került áthelyezésre, a munkavállalási engedély rögzített tartalmát nem érinti. A foglalkoztatónál történő munkavégzés ugyanis - a felperes értelmezésével szemben - nem a munkavégzés helyére történő utalás, hanem a munkaszerződés munkáltatói alanyának megnevezését jelenti, vagyis azt, hogy a munkavállalási engedélyben foglalt eltérő munkáltatónál vagy foglalkoztatónál a külföldi állampolgár nem alkalmazható.

A felperes alaptalanul hivatkozott továbbá a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 336/A. § (2) bekezdésének megsértésére is, amely a tényállás tisztázási kötelezettséget érinti. Az adott ügyben a tényállás teljesen egyértelmű volt, ugyanis azt a felperes sem a közigazgatási eljárás során, sem a bírósági eljárás során nem vitatta, hogy az egyébként munkavállalási engedéllyel rendelkező ukrán állampolgárok az ellenőrzés időpontjában ... végeztek munkát részére. Ezen tényt tehát az alperesnek sem a közigazgatási eljárás során, sem a bírósági eljárás során nem kellett bizonyítania, mert a felek részéről nem volt vitatott.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte felülvizsgálati eljárási költség, míg a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2012. október 17.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő